



ΣΕΣΙΛΑ

Σεσίλ, ἀγαπημένη μου μικρή,
Γύρω σου ὁ Ἀπρίλης ὅλα τὰχει ἀνθίσει.
Ἵμως ἀπ' ὅλα ἐσ' εἶσαι πιὸ ἀνθηρή!
Δὲ σοῦ τῶχουν τ' ἀηδόνια κελαϊδίση;

Ἄφησέ με, Σεσίλ, μόνο ἀπὸ σὲ
Νὰ πλέξω ἓνα μαγιάτικο στεφάνι:
Μὲ τῶν γλυκῶν ματιῶν σου τὸν πανσέ,
Μὲ τῶν χειλιῶν σου τ' ἄλλικο γεράνι.

Μὲ τὰ δροσάτα ρόδα τῶν παρειῶν,
Μὲ τὶς λιτίνιες τῶν σγουρῶν μαλλιῶν σου,
Μὲ τ' ἀφρόπλαστα κρίνα τῶν χειρῶν
Καὶ μὲ τὰ νερατζάνθη τῶν στηθιῶν σου.

Μὲ στεφάνι ὁμορφότερο ἀπ' αὐτὸ
Οὔτε θεὸς ποτὲ δὲ στεφανώθη!
ἽΩ Σεσίλ, πλασματάκι ἀγαπητό!
ἽΩ Μάη! ἽΩ νιάτα! Κι' ὦ κρυφοί μου πόθοι!...